

Ἀπόκομμα ΔΑΚΡΟΠΟΥΛΟΥ

Χρονολογία 2.11.50

Ο ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΟΝ ΘΡΙΑΜΒΟΝ ΤΟΥ

ΗΤΟ ΕΝΑΣ ΑΓΩΝ ΝΙΚΗΣ "Η ΘΑΝΑΤΟΥ

«ΕΙΧΑ ΔΙΑΡΚΩΣ ΕΜΠΡΟΣ ΜΟΥ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΜΑΣ»

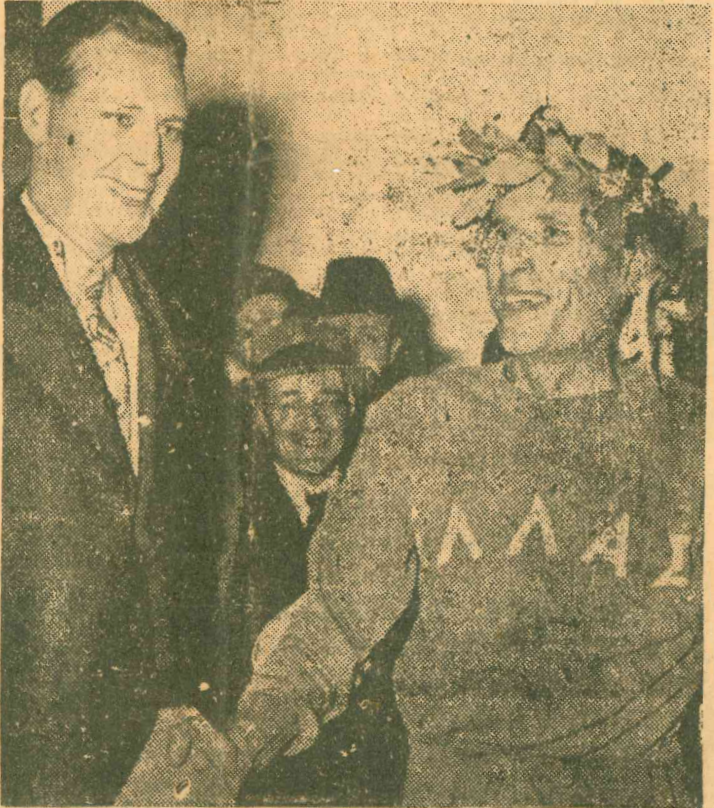
ΕΛΗΦΘΗ ΧΘΕΣ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ. "ΗΞΕΡΑ ΟΤΙ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΩ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ".-ΠΩΣ ΕΤΡΕΞΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΦΘΑΣΕ ΠΡΩΤΟΣ. ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΤΟΥ ΚΑΤΕΞΕΣΧΙΣΑΝ ΤΗΝ ΦΟΡΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΟΛΟΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΕΝΘΥΜΙΟΝ.-ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΠΡΩΤΩΝ ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ἡ κυρία Ἰφιγένεια Κυριακίδου, ἡ γυναίκα τοῦ δοξασμένου μαραθωνοδρόμου μας, ἔλαβε χθές τὸ πρῶτον αεροπορικὸ γράμμα τοῦ δημοφιλοῦς Στέλιου ἀπὸ τὴν Βοστώνη. Στὸ γράμμα αὐτό, ποῦ τὸ περιμέναμε ὅλοι μὲ δικαιολογημένη ἀγωνία, ὁ δαφνοστεφανωμένος πρωταθλητὴς μας γράφει πῶς κέρδισε τὸν Μαραθῶνιο τῆς Βοστώνης καὶ ἀνεδείχθη πρωταθλητὴς τοῦ Κόσμου. «Ἐκῶνα ὅ,τι καλύτερο μποροῦσα γιὰ τὴν πατρίδα μου» εἶναι ἡ πρώτη λέξις ποῦ γράφει ὁ Κυριακίδης, ὅπως γράφει καὶ ἡ ἐφημερίς «Μπόστον Ἀνεβερτάιζερ» στὸν τίτλο ποῦ ἀνήγγειλε τὴν νίκη τοῦ ὑπεράγου Κυπρίου. «Ἦταν ἕνας ἀγῶς νίκης ἢ θανάτου, ἐξακολουθεῖ ὁ Κυριακίδης, γιὰ τὸν ὅποιον θὰ ἔδωκα καὶ τὴν ψυχὴ μου ἀκόμη. Τρέχοντας εἶχα πάντα στὴ σκέψι μου τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας. Ἴσως νὰ μὴ εἶχα τίς δυνάμεις νὰ τελειώσω τὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ταχύτητα ποῦ τὸν τελείωσα, ἀν δὲν δυνάμωννα κατὰ πέντε πάουντς αὐτὲς τίς 15 ἡμέρες ποῦ εἶμαι στὴν Βοστώνη πρὶν ἀπ' τὸν ἀγῶνα.

Ἀσφαλῶς θὰ ἔγινε ἐθνικὸ νιορτὴ στὴν Ἑλλάδα ποῦ νὰ νίκη στὸν Μαραθῶνιο θεωρεῖται τὸ μεγαλύτερο στὸν κόσμον ἀθλητικὸ γεγονός. Νὰ ἔξορατε ὅμως τί ἔδωσα γι' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα... Ὅτε ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω σὲ ὅ,τι ἐλέτηγα. Ἦξερα ὅτι ἔπρεπε νὰ κερδίσω αὐτὸν τὸν Μαραθῶνιο γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς φωνῆς μου πατρίδος. Δακρύζω καὶ τόσα ὅταν θυμῶμαι τὸ ὄραμα τῆς σημαίας μας ποῦ ἔδλεπα συνεχῶς ὑποστά μου ὅταν ἔτοχα. Καὶ ἔτσι γὰ νιοιολετικὰ γι' αὐτὴν σὰν νὰ προσπαθοῦσα νὰ τὴν ἀθάσω. Ὅταν ἔφθασα κοντὰ στὸ Κέννισο σκουαίνο τότε μόνον μοῦ ἀνάνηξε σὰν νὰ ἔντηνα ἀπὸ λήθησον ἀπ' τίς ἔπει φημίες καὶ τῆς ἀνῶς τοῦ πλήθους ποῦ ἔπρωζοσάντα ἐμένα καὶ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ μούδωσε φτεροὰ πὰ στὰ πόδια.

«Ἦμουν γεμάτος αἰσιοδοξία ὅταν μπήκα στὴ γραμμὴ τῆς ἐκκινήσεως. Μόλις τὸ πρῶτὸ τοῦ ἀγῶνος εἶχα πάρει τὸ γράμμα τῆς κορούλας μου μὲ τὴν ὑπογραφή της—ποῦ βέβαια ἄλλος τὴν εἶχε βοηθήσει νὰ τὸ γράψῃ. Μοῦ ἔλεγε πῶς ἤθελε νὰ νικήσω. Ὅταν ἔφυγα ἀπ' τὴν Ἑλλάδα, οἱ φίλοι μου μοῦ εἶπαν νὰ εἶμαι μέσα στοὺς πρῶτους τρεῖς, ἀλλὰ ὁ μεγάλος φίλος ποῦ ἀπέκτησα στὴν Βοστώνη ὁ κ. Γε. ἄργιος Δημητρίου μοῦ ἔδωσε ἕνα σημεῖωμα μὲ τὴν Σπαρτιατικὴ κραυγὴ: «Ἦ Τὰν ἢ ἐπὶ Τὰς». Τὸ σκεπτόμουν συχνὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδρομῆς... Μ' ἔχουν κατασκευησει ὅτι περιποιήσεις καὶ οἱ τιμὲς ποῦ μοῦ κἄνουν». Ἦταν, προφανῶς, τόσο συγκινημένος ὁ Κυριακίδης ὅταν ἔγραφε τὰ παραπάνω ὥστε εἶναι ἐντελῶς ἀκατάστατα καὶ νευρικά γραμμένο, χωρὶς εἰρμό καὶ συνέχεια.

Οἱ συντάκται τῶν Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων οἱ ὅποιοι συνήντησαν μετὰ

Ὁ κυβερνήτης τῆς Μασσαχουσέτης κ. Τομπὶν συγχαίρει τὸν Ἑλληνα νικητὴν